

✘ ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΤΟΓΙΑΚΟΥ: Η ΑΠΟΜΥΘΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΘΕΝ ΣΚΛΗΡΗΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ (ΔΥΟ ΑΡΘΡΑ, «ΔΥΟ ΑΚΡΑ», ΔΥΟ ΜΕΤΡΑ, ΔΥΟ ΣΤΑΘΜΑ)

του **Κώστα Παπαδάκη**

1. Η Χ.Α. ΕΧΘΡΟΣ Η ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ;

Ένα χρόνο μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και την ανάδειξη όλων των εγκληματικών ενεργειών των μελών και στελεχών της Χρυσής Αυγής, από την πλευρά των τελευταίων καταβάλλεται μεγάλη προσπάθεια να ηρωοποιηθούν, πείθοντας την κοινή γνώμη ότι διώκονται για τα φρονήματά τους εξαιτίας της αντιπαλότητάς τους προς το κατεστημένο. Στην πεποίθηση αυτή έχουν, όπως πάντα όλα τα τελευταία χρόνια, απεριόριστη συμβολή από τα κυρίαρχα Μ.Μ.Ε., τα οποία πράγματι με κάθε αφορμή δημιουργούν και διαχέουν την εντύπωση στο κοινό ότι τα μέλη και στελέχη της Χρυσής Αυγής, ακόμα και οι βουλευτές της, αντιμετωπίζονται με το σκληρότερο δυνατό τρόπο, προφυλακίζονται, πράγμα που δείχνει την αποφασιστικότητα της κυβέρνησης να τους συντρίψει πολιτικά.

Συμπληρωματικά προς την πεποίθηση αυτή λειτουργεί η μεθοδευμένη και συστηματική παρουσίασή τους από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ ως αντιμνημονιακών, η ταύτισή τους με το κίνημα των αγανακτισμένων και των πλατειών το 2011, έτσι ώστε συνδυαστικά η κοινή γνώμη να δέχεται το ερέθισμα ότι το καθεστώς εξαπολύει διώξεις εναντίον των πολιτικών του αντιπάλων και ότι η αντιμνημονιακή πάλη διεξήχθη από τη Χρυσή Αυγή.

Η αριστερά διστάζει και συχνά αποφεύγει να τοποθετηθεί. Ο δικαιολογημένος ιστορικά φόβος της να νομιμοποιήσει οποιαδήποτε πολιτική δίωξη την κάνει να πιστεύει ότι η Χ.Α. διώκεται πολιτικά και συχνά την οδηγεί σε επιχειρήματα υπεράσπισής της, αφήνοντας ελεύθερο το πεδίο της αστικής δικαιοσύνης αποκλειστικά για αυτήν και το σύστημα.

Η πραγματικότητα για την πολιτική συμπεριφορά της Χρυσής Αυγής και την αντιμετώπισή της από τις δυνάμεις καταστολής μέχρι τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, τα στοιχεία που έρχονται στη δημοσιότητα δείχνουν το αντίθετο :

α) Ότι η Χρυσή Αυγή όχι μόνο δεν ήταν αντίπαλος του συστήματος, αλλά σε σειρά σημαντικών ζητημάτων στη Βουλή υπεράσπισε τις κυρίαρχες επιλογές του (ενδεικτικά : αρνητική ψήφος για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για την Αγροτική Τράπεζα, εγκώμια για το συγκρότημα Λάτση, αντίδραση στη φορολόγηση εφοπλιστών, προσδιορισμός κόκκινων γραμμών απέναντι στην τρόικα μόνο για την εθνική άμυνα και τη δημόσια ασφάλεια, θετική ψήφος στην πώληση νησίδων σε ιδιώτες, ερωτήσεις υπέρ εφοπλιστών, προσπάθεια μείωσης ημερομισθίων στο Πέραμα κτλ.).

β) Αφετέρου είναι γνωστό ότι η εγκληματική δράση των ταγμάτων εφόδου της σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο μέχρι σήμερα γινόταν με την ανοχή, αν όχι και με τη συγκάλυψη, σημαντικών μερίδων της αστυνομίας και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα όχι μόνο τη ματαίωση ή την επιβράδυνση της ποινικής δίωξης των μελών της και την αποθράυσή τους, αλλά και την καταστολή και στοχοποίηση των θυμάτων και τελικά την αποτροπή τους να καταγγέλλουν όλες τις αξιόποινες πράξεις σε βάρος τους, που προφανώς είναι πολλαπλάσιες από αυτές που έχουν ανασυρθεί στην επιφάνεια.

Είδαμε συχνά τις Αστυνομικές Υπηρεσίες ακόμα και πρόσφατα να παρακολουθούν «τρομοκράτες» , να συλλαμβάνουν και να στοχοποιούν, να διαφημίζουν αμφίβολης αξιοπιστίας επιτυχίες για ματαίωση προετοιμαζόμενων μυστικών «τρομοκρατικών» χτυπημάτων. Δεν τις είδαμε **ποτέ να δείχνουν τον ίδιο ζήλο** για την πρόληψη φανερών και συλλογικών καθημερινών κάποτε εγκληματικών ενεργειών της Χ.Α., ακόμα και τώρα που απέκτησε τη στάμπα της εγκληματικής οργάνωσης.

2. ΣΚΛΗΡΗ ΔΙΩΞΗ Η ΥΠΟΠΤΕΣ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΙΣ ;

Εγινε ήδη γνωστή η πρόταση του Εισαγγελέα Εφετών της υπόθεσης Χ.Α. Ισίδωρου Ντογιάκου, που ακολούθησε την περάτωση της κύριας ανάκρισης για τις συνενωμένες δικογραφίες που αφορούν υποθέσεις αξιοποιώνων πράξεων που αποδίδονται σε μέλη και στελέχη της Χρυσής Αυγής, η οποία διεξήχθη σε πρώτο στάδιο από διάφορους Ανακριτές των Πρωτοδικείων Αθηνών, μεταξύ των οποίων και Ανακριτές Διαφθοράς του ν. 4022/2011, και Πειραιώς, και σε δεύτερο στάδιο από τις ορισμένες επί τούτου από την ολομέλεια Εφετών Ειδικές Εφέτες Ανακρίτριες. Η εισαγγελική πρόταση θα κριθεί σε πρώτο και τελευταίο βαθμό από του Συμβούλιο Εφετών Αθηνών (άρθρο Κ.Ποιν.Δ. 29), το οποίο τις ερχόμενες εβδομάδες θα αποφασίσει αμετάκλητα ποιους κατηγορούμενους θα παραπέμψει, με ποιες κατηγορίες και για ποια αδικήματα.

Ήδη από τα μεγάλα κανάλια η πρόταση Ντογιάκου προβλήθηκε ως καταπέλτης εναντίον των μελών της Χρυσής Αυγής, ότι εξαντλεί κάθε όριο αυστηρότητας, ότι παραπέμπει τους πάντες για τα πάντα κτλ. Και φαίνεται ότι πείσθηκαν όλοι πως έτσι είναι.

Από την επισκόπηση όμως σε μία πρώτη εκτίμηση της εισαγγελικής πρότασης (κυκλοφορεί στο πλήρες της κείμενο το διαδίκτυο) προκύπτουν τα ακόλουθα :

- 1.** Παραπέμπονται, πράγματι 67 εκ των προς παραπομπή κατηγορουμένων, 79 συνολικά τον αριθμό, σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Κ. 187, είτε για συγκρότηση ή ένταξη, είτε για διεύθυνση (όσον αφορά τους βουλευτές) εγκληματικής οργάνωσης.
- 2.** Με την παραπάνω κατηγορία του άρθρου 187 Π.Κ. αποκλειστικά και μόνο παραπέμπονται, επί συνόλου 79, οι 22 κατηγορούμενοι.
- 3.** Αποδίδονται σε 57 κατηγορούμενους (79 - 22) επιπλέον, κατά περίπτωση, κατηγορίες κακουργηματικές (ανθρωποκτονία από πρόθεση τετελεσμένη, σε απόπειρα, απλή ή άμεση συνέργεια), ορισμένες ακόμα κακουργηματικές πράξεις (διακεκριμένη οπλοκατοχή, εκβίαση κατ' επάγγελμα, εμπρησμός από πρόθεση, διατάραξη κοινής ειρήνης σε κακουργηματικό βαθμό) και σε αρκετές άλλες περιπτώσεις μικρότερης σημασίας πλημμελήματα (απρόκλητη σωματική βλάβη, διατάραξη οικιακής ειρήνης, διακεκριμένη φθορά ξένης περιουσίας, οπλοκατοχή απλή, παράνομη οπλοφορία, παράνομη οπλοχρησία, παράβαση νόμου περί εκρηκτικών, παράβαση ρατσιστικού νόμου, υπεξαίρεση μνημείων, ψευδορκία μάρτυρα, κακόβουλη βλασφημία, έως και προμήθεια - κατοχή ναρκωτικών για ίδια χρήση).
- 4.** Από τους βουλευτές, σε έξι αποδίδονται επιπλέον αδικήματα. Όλοι οι υπόλοιποι παραπέμπονται μόνο με το Π.Κ. 187 (ένταξη και διεύθυνση).

Η πρόταση παραπομπής της συντριπτικής πλειοψηφίας των κατηγορουμένων με βάση τις διατάξεις του Π.Κ. 187 δικαιολογεί και την εντονότατη ανησυχία και διαμαρτυρία του αντιφασιστικού κινήματος όταν, στα μέσα Αυγούστου 2014, δημοσιοποιήθηκε με τη γνωστή μέθοδο της «επιλεκτικής διαρροής» η είδηση ότι η νομοπαρασκευαστική επιτροπή του Υπουργείου Δικαιοσύνης σχετικά με την αναμόρφωση του Ποινικού Κώδικα, μετά από χρόνια, ανακοίνωσε ότι αποφασίζει την **τροποποίηση του άρθρου 187 Π.Κ.** έτσι ώστε στα απαιτούμενα στοιχεία για τη συγκρότηση του αδικήματος της εγκληματικής οργάνωσης να προστίθεται και το οικονομικό όφελος.

Αν η είδηση αυτή είχε περάσει απαρατήρητη και η τροποποίηση είχε νομοθετηθεί, σήμερα οι 22 από τους 79 κατηγορούμενους, μεταξύ των οποίων και οι περισσότεροι των βουλευτών, χωρίς δεύτερη συζήτηση θα είχαν αφεθεί ελεύθεροι και θα είχαν απαλλαγεί από κάθε κατηγορία δεδομένου ότι, όπως είναι γνωστό, εάν από την τέλεση της πράξης μέχρι την εκδίκασή της ισχύσουν διαφορετικοί νόμοι, εφαρμόζεται ο ηπιότερος για τον κατηγορούμενο (Π.Κ. 2).

Όμως η εξαντλητική εμμονή του Εισαγγελέα Εφετών στην εφαρμογή της διάταξης Π.Κ. 187 όχι μόνο δεν καταδεικνύει εξάντληση σκληρότητας ενάντια στις αξιόποινες πράξεις της (πραγματικά και απόλυτα

τεκμηριωμένα) εγκληματικής οργάνωσης, σύμφωνα με την εισαγγελική επεξεργασία του αποδεικτικού υλικού, Χρυσής Αυγής, αλλά **αποκαλύπτει τις πολύ σημαντικότερες παραλείψεις.**

Μία από τις κυριότερες είναι η πλήρης απουσία του Π.Κ. 187Α από τα κατηγορητήρια, τις δίωξεις και την πρόταση

3. ΔΥΟ ΑΡΘΡΑ..... : ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ Π.Κ. 187 ΚΑΙ ΤΙ ΤΟ ΠΚ 187Α

Για να κρίνουμε λοιπόν την εισαγγελική πρόταση, οφείλουμε να θυμίσουμε τι προβλέπει το άρθρο **187 Π.Κ. που εφαρμόζεται** από την εισαγγελική πρόταση και τι προβλέπει το **άρθρο 187Α ΠΚ, που δεν εφαρμόζεται** από την εισαγγελική πρόταση.

Πριν τα παραθέσουμε να θυμίσουμε επίσης ότι το άρθρο 187Α Π.Κ. έχει θεσπισθεί με το ν. 3251/2004 (τρομονόμος ν. 2), ενώ το άρθρο Π.Κ. 187 με το ν. 2928/2001 (τρομονόμος ν. 1). Τροποποιήθηκαν και τα δύο στη συνέχεια με τον ν. 3875/2010 κ.α.

Ανέκαθεν η προοδευτική νομική διανόηση και το σύνολο του κόσμου της αριστεράς και των κινημάτων ήταν αντίθετοι στη θέσπιση και εφαρμογή τους και τόνοι μελάνης έχουν γραφτεί για την **αντισυνταγματικότητά τους**. Η εξουσία όμως, τόσο η κυβερνητική - νομοθετική, όσο και η δικαστική είχαν άλλη γνώμη. Κανένα δικαστήριο **δεν δέχθηκε ένσταση αντισυνταγματικότητας** οποιασδήποτε ρύθμισης των Π.Κ. 187 και 187Α και εφαρμόζονται έκτοτε κατά κόρον και εξαντλητικά, το πρώτο αρχικά σε πολιτικές δίκες και στη συνέχεια διάχυτα στο «κοινό ποινικό δίκαιο» και το δεύτερο στις δίκες για οργανώσεις ένοπλης πάλης.

Η αμετάβλητη αντίθεσή μας όμως στους τρομονόμους **δεν θα μας κάνει να κλείσουμε τα μάτια** στον τρόπο που η εξουσία χρησιμοποιεί αυτές τις διατάξεις, ιδίως τώρα που έρχεται η ώρα να δοκιμασθούν σε πρόσωπα εκτός του αριστερού και αντιεξουσιαστικού χώρου, όπως μέχρι σήμερα. Όχι διότι διακατεχόμαστε από όψιμη κατασταλτική μανία ή την πεποίθηση ότι η άσκηση ποινικής δικαστικής εξουσίας συνιστά πάντα «απονομή δικαιοσύνης». Αλλά γιατί έτσι θα δοθεί η ευκαιρία να δούμε τι συμβαίνει και να εκτιμηθεί στις πραγματικές της διαστάσεις η δίωξη νομικά και πολιτικά

Άρθρο 187 Π.Κ. - Εγκληματική οργάνωση:

«1. **Με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών** (συνεπώς 5 - 10 χρόνια) τιμωρείται **όποιος συγκροτεί ή εντάσσεται ως μέλος σε δομημένη και με διαρκή δράση ομάδα από τρία ή περισσότερα πρόσωπα** (οργάνωση) **που επιδιώκει τη διάπραξη** περισσότερων κακουργημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 207 (Παραχάραξη), 208 (Κυκλοφορία παραχαραγμένων νομισμάτων), 216 (Πλαστογραφία), 218 (Πλαστογραφία και κατάχρηση ενσήμων), 242 (ψευδής βεβαίωση, νόθευση), 264 (Εμπρησμός), 265 (Εμπρησμός σε δάση), 268 (πλημμύρα), 270 (έκρηξη), 272 (Παραβάσεις σχετικές με τις εκρηκτικές ύλες), 277 (πρόκληση ναυαγίου), 279 (δηλητηρίαση πηγών και τροφίμων), 291 (διατάραξη της ασφάλειας σιδηροδρόμων, πλοίων και αεροσκαφών), 299 (ανθρωποκτονία με πρόθεση), 310 (Βαριά σωματική βλάβη), 322 (Αρπαγή), 322Α και 322Β (αναγκαστική εξαφάνιση προσώπου), 323 (εμπόριο δούλων), 323Α (εμπορία ανθρώπων), 324 (Αρπαγή ανηλίκων), 327 (ακούσια απαγωγή), 336 (Βιασμός), 338 (Κατάχρηση σε ασέλγεια), 339 (αποπλάνηση παιδιών), 348 Α (πορνογραφία ανηλίκων), 351 (Σωματεμπορία), 351Α (ασέλγεια με ανήλικο έναντι αμοιβής), 374 (Διακεκριμένες περιπτώσεις Κλοπής), 375 (Υπεξαίρεση), 380 (Ληστεία), 385 (Εκβίαση), 386 (Απάτη), 386Α (Απάτη με υπολογιστή), 404 (Τοκογλυφία), στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 87 και στο άρθρο 88 του ν. 3386/2005 (ΦΕΚ 212 Α`), όταν οι πράξεις αυτές (διευκόλυνση της παράνομης εισόδου ή εξόδου ή της παράνομης μεταφοράς υπηκόων τρίτων χωρών) τελούνται από κερδοσκοπία, όπως επίσης περισσότερων κακουργημάτων που

προβλέπονται στη νομοθεσία περί ναρκωτικών, όπλων, εκρηκτικών υλών και προστασίας από υλικά που εκπέμπουν επιβλαβείς για τον άνθρωπο ακτινοβολίες, καθώς και περισσότερων κακουργημάτων που προβλέπονται και τιμωρούνται από τη νομοθεσία για την Προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, καθώς και τη νομοθεσία περί προστασίας του περιβάλλοντος, καθώς και περισσότερων εγκλημάτων που προβλέπονται και τιμωρούνται από τη διάταξη του άρθρου 41 ΣΤ του ν. 2725/1999, όπως ισχύει, όπως επίσης και περισσότερων εγκλημάτων που προβλέπονται και τιμωρούνται στο άρθρο 1280 του ν. 2725/1999. Για τα εγκλήματα του άρθρου αυτού η ιδιότητα του ιατρού, προπονητή ή φυσιοθεραπευτή αποτελεί επιβαρυντική περίπτωση. Με την ίδια ποινή τιμωρείται ο υπαίτιος της πράξεως του πρώτου εδαφίου, αν η εγκληματική οργάνωση επιδιώκει την τέλεση περισσότερων αξιόποινων πράξεων σχετικά με την αποφυγή καταβολής νόμιμου φόρου, τέλους, δασμού ή άλλης επιβαρύνσεως κατά την αγορά, πώληση, παραλαβή, παράδοση, μεταφορά, διαμετακόμιση, εμπορία, κατοχή, αποθήκευση, εισαγωγή ή εξαγωγή εμπορεύματος ή και προϊόντος απομίμησης, παραποίησης ή πειρατείας.

2. Όποιος παρέχει ουσιώδεις πληροφορίες ή υλικά μέσα, με σκοπό να διευκολύνει ή να υποβοηθήσει οργάνωση της προηγούμενης παραγράφου για τη διάπραξη των επιδιωκόμενων από αυτή κακουργημάτων, τιμωρείται με Κάθειρξη μέχρι δέκα ετών.

3. Όποιος **διευθύνει** την οργάνωση της πρώτης παραγράφου τιμωρείται με **κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών (άρα μέχρι 20)**. Με την ίδια ποινή τιμωρείται το μέλος της οργάνωσης αν κατά τον χρόνο τέλεσης του εγκλήματος του δευτέρου εδαφίου της πρώτης παραγράφου ήταν δημόσιος υπάλληλος ή υπάλληλος υπό την έννοια του άρθρου 263α.

4. Όποιος με απειλή ή χρήση βίας κατά δικαστικών λειτουργών, ενόρκων, ανακριτικών ή δικαστικών υπαλλήλων, μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διερμηνέων ή με δωροδοκία των ίδιων προσώπων ματαιώνει την αποκάλυψη ή τη δίωξη ή την τιμωρία του εγκλήματος της συγκρότησης ή ένταξης σε εγκληματική οργάνωση της παραγράφου 1 τιμωρείται με Κάθειρξη μέχρι δέκα (10) έτη και με χρηματική ποινή από εκατό χιλιάδες (100.000) μέχρι πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ. Όποιος στις παραπάνω περιπτώσεις ματαιώνει την αποκάλυψη ή τη δίωξη ή την τιμωρία όχι μόνο του εγκλήματος της συγκρότησης ή ένταξης σε εγκληματική οργάνωση της παραγράφου 1, αλλά και άλλου εγκλήματος, από εκείνα που απαριθμούνται στην ίδια παράγραφο, τιμωρείται με Κάθειρξη και χρηματική ποινή από εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ μέχρι ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ.

5. Όποιος, εκτός από τις περιπτώσεις της παραγράφου 1, ενώνεται με άλλον για να διαπράξει κακούργημα (συμμορία), τιμωρείται με Φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών. Με Φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών τιμωρείται ο υπαίτιος, αν η κατά το προηγούμενο εδάφιο ένωση έγινε για τη διάπραξη πλημμελήματος το οποίο τιμωρείται με Φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και με το οποίο επιδιώκεται οικονομικό ή άλλο υλικό όφελος ή η προσβολή της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας ή της γενετήσιας ελευθερίας.

6. Η κατασκευή, προμήθεια ή κατοχή όπλων, εκρηκτικών υλών και χημικών ή βιολογικών υλικών ή υλικών που εκπέμπουν επιβλαβείς για τον άνθρωπο ακτινοβολίες προς εξυπηρέτηση των σκοπών της οργάνωσης της παραγράφου 1 ή της συμμορίας της παραγράφου 3 ή η επιδίωξη οικονομικού ή άλλου υλικού οφέλους των μελών τους συνιστούν επιβαρυντικές περιστάσεις. Η μη τέλεση οποιουδήποτε από τα επιδιωκόμενα εγκλήματα των παραγράφων 1 και 3 συνιστά ελαφρυντική περίπτωση. **Η απλή ψυχική συνέργεια στα εγκλήματα της συγκρότησης ή συμμετοχής κατά την παράγραφο 1 ή της συμμορίας κατά την παράγραφο 3 δεν τιμωρείται, εφόσον τα μέλη της οργάνωσης ή συμμορίας δεν επιδιώκουν οικονομικό ή άλλο υλικό όφελος.** (Αυτή είναι η ρύθμιση που πήγαν να διευρύνουν ώστε να καταλάβει το σύνολο του άρθρου 187 Π.Κ. - **δεν υπάρχει στο Π.Κ. 187 Α**) Επιβαρυντική περίπτωση συνιστά επίσης η τέλεση της πράξεως του τελευταίου εδαφίου της πρώτης παραγράφου με υλικό αντικείμενο το αργό πετρέλαιο ή άλλο πετρελαιοειδές ή ενεργειακό προϊόν.

7. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και όταν οι προβλεπόμενες σε αυτό αξιόποινες πράξεις τελέσθηκαν στην αλλοδαπή από ημεδαπό ή στρέφονταν κατά Έλληνα πολίτη ή κατά νομικού προσώπου που εδρεύει στην ημεδαπή ή κατά του Ελληνικού κράτους, ακόμη και αν αυτές δεν είναι αξιόποινες κατά τους νόμους της χώρας στην οποία τελέσθηκαν».

Άρθρο 187Α ΠΚ - Τρομοκρατικές πράξεις:

«1. Όποιος τελεί ένα ή περισσότερα από τα παρακάτω εγκλήματα :

α`) Ανθρωποκτονία με πρόθεση (άρθρο 299),

β`) Βαριά σωματική βλάβη (άρθρο 310),

γ`) Θανατηφόρα βλάβη (άρθρο 311),

δ`) Αρπαγή (άρθρο 322),

ε`) Αρπαγή ανηλίκων (άρθρο 324),

στ`) διακεκριμένη Φθορά ξένης ιδιοκτησίας (άρθρο 382 παρ. 2),

ζ`) εμπρησμό (άρθρο 264),

η`) εμπρησμό σε δάση (άρθρο 265),

θ`) πλημμύρα (άρθρο 268),

ι`) έκρηξη (άρθρο 270),

ια`) Παραβάσεις σχετικές με τις εκρηκτικές ύλες (άρθρο 272),

ιβ`) κοινώς επικίνδυνη βλάβη (άρθρο 273),

ιγ`) άρση ασφαλιστικών εγκαταστάσεων (άρθρο 275),

ιδ`) πρόκληση ναυαγίου (άρθρο 277),

ιε`) δηλητηρίαση πηγών και τροφίμων (άρθρο 279),

ιστ`) Νοθεία τροφίμων (άρθρο 281 παρ. 1),

ιζ`) διατάραξη της ασφάλειας των συγκοινωνιών (άρθρο 290),

ιη`) διατάραξη της ασφάλειας σιδηροδρόμων, πλοίων και αεροσκαφών (άρθρο 291),

ιθ`) τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 του Ν.Δ. 181/1974 “Περί προστασίας εξιοντιζουσών ακτινοβολιών” (ΦΕΚ 347 Α`),

κ`) τα προβλεπόμενα στα άρθρα 161, 162, 163, 164, 165, 168, 169, 170, 173, 174, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184 και 186 του Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου που κυρώθηκε με το Ν. 1815/1988 (ΦΕΚ 250 Α`),

κα`) τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 15 και στις παραγράφους 1 και 3 του

άρθρου 17 Ν. 2168/1993 “Ρύθμιση θεμάτων που αφορούν όπλα, πυρομαχικά, εκρηκτικές ύλες, εκρηκτικούς μηχανισμούς και άλλες διατάξεις” (ΦΕΚ 147 Α`),

κβ`) τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 4 του Ν. 2991/2002 “Εφαρμογή Σύμβασης απαγόρευσης χρήσης κ.λπ. χημικών όπλων” (ΦΕΚ 35 Α`),

με τρόπο

ή σε έκταση

ή υπό συνθήκες

που είναι δυνατό να βλάψουν σοβαρά

μια χώρα

ή έναν διεθνή οργανισμό

και με σκοπό

να εκφοβίσει σοβαρά έναν πληθυσμό

ή να εξαναγκάσει παρανόμως

δημόσια αρχή ή διεθνή οργανισμό

να εκτελέσει οποιαδήποτε πράξη

ή να απόσχει από αυτήν

ή να βλάψει σοβαρά ή να καταστρέψει

τις θεμελιώδεις συνταγματικές, πολιτικές, οικονομικές δομές μιας χώρας

ή ενός διεθνούς οργανισμού

τιμωρείται :

ι) Με ισόβια Κάθειρξη αν η προβλεπόμενη ποινή για ένα από τα εγκλήματα του καταλόγου που περιλαμβάνονται στα στοιχεία α` έως κβ` είναι ισόβια Κάθειρξη. Στην περίπτωση αυτή η πράξη **παραγράφεται μετά από τριάντα χρόνια**. Αν επιβληθεί η ποινή της ισόβιας Κάθειρξης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 105 μέχρι 110, εφόσον ο καταδικασθείς έχει εκτίσει ποινή είκοσι πέντε ετών.

ii) Με Κάθειρξη **τουλάχιστον δέκα ετών** (άρα 10 έως 20 χρόνια) αν η προβλεπόμενη ποινή για ένα από τα εγκλήματα του καταλόγου που περιλαμβάνονται στα στοιχεία α` έως κβ` είναι πρόσκαιρη ποινή καθειρήξεως

(δηλαδή 5 έως 20 χρόνια, συνεπώς το ελάχιστο όριο ποινής στα αδικήματα αυτά διπλασιάζεται από τα 5 χρόνια στα 10).

iii) Με Φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών (δηλαδή 3 έως 5 χρόνια) αν η προβλεπόμενη ποινή για ένα από τα εγκλήματα του καταλόγου που περιλαμβάνονται στα στοιχεία α` έως κβ` είναι ποινή Φυλάκισης (δηλαδή από 10 μέρες έως πέντε χρόνια). Αν η τρομοκρατική πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο περισσότερων ανθρώπων εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 94 παράγραφος 1 .

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζονται αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 134 έως 137.

3. **Όποιος απειλεί σοβαρά** με την τέλεση του κατά την παράγραφο 1 εγκλήματος και έτσι προκαλεί τρόπο τιμωρείται με Φυλάκιση **τουλάχιστον δύο ετών (δεν υπάρχει στο Π.Κ. 187)**. Η απόπειρα του εγκλήματος αυτού δεν είναι αξιόποινη.

4. Με **κάθειρξη μέχρι δέκα ετών** τιμωρείται όποιος **συγκροτεί ή εντάσσεται ως μέλος σε δομημένη και με διαρκή δράση ομάδα από τρία ή περισσότερα πρόσωπα** που δρουν από κοινού **και επιδιώκουν την τέλεση του εγκλήματος της παραγράφου 1 (τρομοκρατική οργάνωση)**.

Με ποινή μειωμένη (άρθρο 83) τιμωρείται η πράξη του προηγούμενου εδαφίου, όταν η τρομοκρατική οργάνωση έχει συσταθεί για την τέλεση των **πλημμελημάτων** της παραγράφου 1.

Η κατασκευή, προμήθεια ή κατοχή όπλων, εκρηκτικών υλών και χημικών ή βιολογικών υλικών ή υλικών που εκπέμπουν επιβλαβείς για τον άνθρωπο ακτινοβολίες προς εξυπηρέτηση των σκοπών της τρομοκρατικής οργάνωσης συνιστά επιβαρυντική περίπτωση. **Η μη τέλεση** από την τρομοκρατική οργάνωση οποιουδήποτε από τα εγκλήματα του καταλόγου που περιλαμβάνονται στα στοιχεία α` έως κβ` της παραγράφου 1 συνιστά **ελαφρυντική περίπτωση**.

5. Όποιος διευθύνει την κατά το πρώτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου **τρομοκρατική οργάνωση** τιμωρείται με Κάθειρξη **τουλάχιστον δέκα ετών**. Με την ποινή του προηγούμενου εδαφίου μειωμένη (άρθρο 83) τιμωρείται όποιος διευθύνει την κατά το δεύτερο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου τρομοκρατική οργάνωση.

6. Όποιος παρέχει κάθε είδους περιουσιακά στοιχεία, υλικά ή άυλα, κινητά ή ακίνητα ή κάθε είδους χρηματοοικονομικά μέσα, ανεξάρτητα από τον τρόπο κτήσης τους, σε τρομοκρατική οργάνωση ή σε μεμονωμένο τρομοκράτη ή για τη συγκρότηση τρομοκρατικής οργάνωσης ή για να καταστεί κάποιος τρομοκράτης ή τα εισπράττει, συλλέγει ή διαχειρίζεται χάριν των ανωτέρω, ανεξάρτητα από τη διάπραξη οποιουδήποτε εγκλήματος από τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, εν γνώσει της μελλοντικής αξιοποίησης τους, παρέχει ουσιώδεις πληροφορίες για να διευκολύνει ή να υποβοηθήσει την τέλεση από τρομοκρατική οργάνωση ή από μεμονωμένο τρομοκράτη οποιουδήποτε από τα κακουργήματα της παραγράφου 1.

7. Όποιος διαπράττει διακεκριμένη κλοπή (άρθρο 374), ληστεία (παράγραφοι 1 και 3 του άρθρου 380), πλαστογραφία (άρθρο 216) που αφορά δημόσιο έγγραφο ή εκβίαση (άρθρο 385) με σκοπό την τέλεση του εγκλήματος της παραγράφου 1 τιμωρείται με κάθειρξη, εκτός αν η εκβίαση τιμωρείται με μεγαλύτερη ποινή. Αν η πράξη που τελέσθηκε είναι πλημμέλημα, επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών ετών.

8. Η παράγραφος 4 του άρθρου 187 ισχύει και για τα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων».

Όπως προκύπτει από την σύγκριση των δύο αυτών διατάξεων, η έννοια της τρομοκρατικής οργάνωσης (ΠΚ 187Α παρ. 4) είναι στενότερη από την έννοια της εγκληματικής οργάνωσης, δεδομένου ότι για τη συγκρότησή της προϋποτίθεται συγκεκριμένο πολιτικό κίνητρο, αυτό το οποίο ο νομοθέτης ονόμασε **«τρομοκρατικό κίνητρο»**.

Οι ποινές που προβλέπει το άρθρο 187 Α είναι **ψηλότερες έως και διπλάσιες** για κάθε αδίκημα που τιμωρείται με αυτό και σε μερικές περιπτώσεις εκείνων του Π.Κ. 187, ενώ το πεδίο διεύρυνσης των προσώπων ως δραστών αξιόποινων πράξεων (συνεργών κλπ) πολύ μεγαλύτερο.

Όσον αφορά το αδίκημα της ένταξης και συγκρότησης σε τρομοκρατική οργάνωση, καθώς και της διεύθυνσης αυτής, οι προβλεπόμενες κυρώσεις είναι ακριβώς οι ίδιες με αυτές που ισχύουν για συγκρότηση, ένταξη και διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης.

Όσον αφορά όμως την τέλεση αξιόποινων πράξεων από πρόσωπα τα οποία είναι ενταγμένα σε τρομοκρατική οργάνωση και αποσκοπούν σε όσα η τρομοκρατική οργάνωση αυτή επιδιώκει, για κάθε τελούμενη πράξη, όταν η δίωξη γίνεται με το άρθρο 187Α Π.Κ., **τα ελάχιστα όρια απειλούμενων ποινών αυξάνονται σε πολύ μεγάλο βαθμό**, όπως προκύπτει από την παραπάνω διάταξη αυτή.

Έτσι λοιπόν, ο δράστης διαφόρων κακουργημάτων που τιμωρούνται με πρόσκαιρη κάθειρξη, π.χ. διακεκριμένη οπλοκατοχή, εκβίαση κατ' επάγγελμα, εμπρησμός από πρόθεση με κίνδυνο κατά ανθρώπων κτλ., εφόσον οι πράξεις του αυτές τελούνται στα πλαίσια τρομοκρατικής οργάνωσης απειλείται με

ελάχιστο όριο ποινής κάθειρξης όχι 5 χρόνια, αλλά 10 χρόνια, σε αντίθεση με το δράστη των ίδιων πράξεων, εφόσον αυτός κρίνεται ότι ανήκει σε απλή εγκληματική οργάνωση ενώ, όπως προκύπτει από τη διάταξη που ήδη παρατέθηκε, συνέπειες υπάρχουν και στην επιμήκυνση του χρόνου παραγραφής.

Εκ των πραγμάτων τίθεται το ερώτημα γιατί εφαρμόζεται μόνο η διάταξη του Π.Κ. 187 και όχι εκείνη του Π.Κ. 187Α ;

4).....ΔΥΟ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΔΥΟ ΣΤΑΘΜΑ

Είναι απορίας άξιο τι είναι εκείνο το οποίο εμποδίζει τον Εισαγγελέα, αλλά και όλους όσους ενέχονται μέχρι στιγμής στην άσκηση του ανακριτικού έργου, να διενεργήσουν συμπληρωματική δίωξη για το άρθρο 187Α ΠΚ και να χαρακτηρίσουν ως **όχι απλά εγκληματική, αλλά τρομοκρατική τη δράση των ναζιστών** και ρατσιστών της Χρυσής Αυγής, όταν από πληθώρα επιχειρημάτων που απαντώνται στην εισαγγελική πρόταση, προερχόμενα από τεκμηριωμένη επεξεργασία του αποδεικτικού υλικού, προκύπτει :

α) Η πλήρης ταύτιση ανάμεσα στο υποτιθέμενο νόμιμο πολιτικό **κόμμα και την εγκληματική οργάνωση** η οποία προϋπάρχει, η οποία συγκροτήθηκε από τον αρχηγό της Χ.Α. και έχει την ιεραρχική διάρθρωση που περιγράφεται στην εισαγγελική πρόταση. Η εγκληματική δράση δεν αποτελεί μία παρέκκλιση ενός υποσυνόλου του «κόμματος», αλλά την βασική μορφή της ύπαρξης και των σκοπών του.

β) Ότι οι καθοδηγητές τους, όπως επί λέξει αξιολογεί η πρόταση, είναι :κήρυκες του μίσους και εμπρηστές της πολιτικής και κοινωνικής ομαλότητας, υποβίβασαν τεχνηέντως ορισμένες κατηγορίες ατόμων σε «υπανθρώπους» και γενικότερα σε κατώτερα ανθρώπινα όντα. Με τον τρόπο αυτό σκόπευαν και, εν πολλοίς, πράγματι πέτυχαν οι δράστες των εγκληματικών πράξεων που έχουν διερευνηθεί και καταγραφεί να είναι πλήρως αποδεδειγμένοι ηθικά, χωρίς κανένα φραγμό, απολύτως ελεγχόμενοι από το κόμμα και τα ιδεολογικά όργανά του και έτσι, χωρίς καμία απολύτως περίσκεψη, να διαπράξουν εξαιρετικά σοβαρές αξιόποινες πράξεις σε βάρος των στοχοποιημένων ατόμων ή και ομάδων ατόμων, τα οποία οι ίδιοι οι δράστες δεν γνώριζαν σχεδόν καθόλου και ουδεμία προσωπική διαφορά είχαν μαζί τους. Και τούτο επειδή για αυτούς κανένα έννομο αγαθό των θυμάτων τους (ακόμη και η σωματική ακεραιότητά τους ή και η ζωή τους) είχε την οποιαδήποτε αξία, αφού ήταν αντίθετος με αυτούς πολιτικής και κοινωνικής κοσμοθεωρίας. Αντίθετα, μετά από κάθε μία αξιόποινη πράξη που τελούσαν, θεωρούσαν ότι προσέφεραν εξαιρετική υπηρεσία στην Πατρίδα και στο κόμμα τους, ότι επετύγχαναν «νίκη» στη μάχη του «εθνικιστικού κινήματος». Έτσι, πιθανότατα, ήταν γι' αυτούς η πρώτη φορά που πίστεψαν ότι ήταν, δήθεν, σημαντικά άτομα και, δια της συνολικής παράνομης και εγκληματικής δραστηριότητάς του, υπολογίσιμοι. Γενικά, οι δράστες των εγκλημάτων εξ ονόματος και για λογαριασμό του κόμματος και της πολιτικής τους ιδεολογίας, λειτούργησαν ως μέλη του συνόλου μιας ομάδας, η δε ατομική τους κρίση και συμπεριφορά είτε επηρεαζόταν σοβαρά, είτε ήταν πλήρως ενταγμένη στη δυναμική, στο «πνεύμα» και στην εγκληματική λογική της ομάδας αυτής. Σε ομάδες αυτού του είδους και εγκληματικού χαρακτήρα, όπως προεκτίθεται, τυχόν αμφιβολίες των μελών της σχετικά με τη νομιμότητα των πράξεων που καλούνται να εκτελέσουν είναι ανεπίτρεπτες και μη ανεκτές, ο δε «ηθικός κώδικας» ή το «σύστημα αξιών» της ομάδας γίνεται «ηθικός κώδικας» ή «σύστημα αξιών» κάθε μέλους ξεχωριστά....

1. Πώς όμως είναι δυνατόν οι παραδοχές αυτές να μην οδηγούν στη διαπίστωση ότι οι σκοποί και δυνατότητες της παραπάνω εγκληματικής οργάνωσης ήταν να δράσει ως τέτοια και να τελέσει τις εγκληματικές πράξεις που της αποδίδονται :

«με τρόπο ή σε έκταση ή υπό συνθήκες που είναι δυνατό να βλάψουν σοβαρά μια χώρα ή έναν διεθνή οργανισμό και με σκοπό να εκφοβίσει σοβαρά έναν πληθυσμό ή να εξαναγκάσει παρανόμως δημόσια αρχή ή διεθνή οργανισμό να εκτελέσει οποιαδήποτε πράξη ή να απόσχει από αυτήν ή να βλάψει

σοβαρά ή να καταστρέψει τις θεμελιώδεις συνταγματικές, πολιτικές, οικονομικές δομές μιας χώρας ή ενός διεθνούς οργανισμού»,

ώστε η Χ.Α. να χαρακτηριστεί ως **τρομοκρατική οργάνωση** ;

Υπήρξε μετανάστης (και όχι μόνο) στην Ελλάδα που να μην τρέμει τα τελευταία χρόνια στο άκουσμα της Χρυσής Αυγής ;

Τι υπήρξε ικανότερο να προκαλέσει εκφοβισμό σε ολόκληρο πληθυσμό και απειλή βλάβης στη μεταπολιτευτική Ελλάδα από τους ναζιστές της Χρυσής Αυγής, που άλλωστε δεν έκρυψαν ποτέ τις προθέσεις τους ;

Μήπως οι κατηγορούμενοι για υποθέσεις (ορισμένοι και με την σύμπραξη μίας εκ των δύο Ανακριτριών της Χ.Α. πριν λίγα χρόνια) όπως «Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς» και άλλες, που σαπίζουν στις φυλακές με εξοντωτικές ποινές και με εξάντληση του Π.Κ. 187Α για ελεγχόμενες εκρήξεις χαμηλής ισχύος ;

Μήπως οι Κούρδοι και Τούρκοι αριστεροί πολιτικοί κρατούμενοι που διώκονται συστηματικά πιά στην Ελλάδα, φυλακίζονται και απειλούνται με έκδοση στα λευκά κελιά επειδή αγωνίζονται μέσα από τα κόμματά τους που το Τούρκικο καθεστώς έχει από χρόνια θέσει εκτός νόμου ;

Η μήπως οι χιλιάδες απεργοί, διαδηλωτές, νεολαίοι που σέρνονται καθημερινά στα κρατητήρια και στα δικαστήρια με μικρά και μεγάλα αδικήματα, με την αστυνομία να ψεκάζει και τα Μ.Μ.Ε. να συκοφαντούν ;

Ακόμα λοιπόν και κάτω από συνθήκες ακραίας, μακρόχρονης και συλλογικής εγκληματικής συμπεριφοράς, όπως αυτή των Ταγμάτων Εφόδου της Χρυσής Αυγής που περιγράφει στην πρότασή του ο Εισαγγελέας, δεν είναι ικανές να τον οδηγήσουν να της προσδώσει το χαρακτηρισμό της τρομοκρατικής οργάνωσης.

2. Πως επίσης είναι δυνατόν η εισαγγελική πρόταση, η οποία εκλαμβάνει τον αρχηγό της Χρυσής Αυγής ως «*καθοδηγητή με μεταφυσικό περιεχόμενο, άνθρωπο δέκτη της ακράδαντης πίστης των μελών και στελεχών, η οποία έχει προσωπολατρικό χαρακτήρα και δεσμεύει τα μέλη της σε όρκο υποταγής προς αυτόν μέχρι θανάτου*», καθώς και η εκτίμηση ότι δεν υπήρχε τίποτα το οποίο να γινόταν από τα μέλη της Χρυσής Αυγής χωρίς τη γνώση και έγκρισή του, **να μην του αποδίδει ηθική αυτοουργία σε οποιαδήποτε εγκληματική πράξη** από αυτές για τις οποίες γίνεται η παραπομπή, τόσο στον ίδιο όσο **και στους βουλευτές**, πρόσωπα τα οποία επίσης αξιολογούνται από το εισαγγελικό πόρισμα με αυξημένη εξουσία και απόλυτη δικαιοδοσία στις εκλογικές τους περιφέρειες (ως «**Περιφερειάρχες**», αμέσως επόμενη κατώτερη ιεραρχική βαθμίδα μετά τον Αρχηγό), πολύ δε περισσότερο όταν σε ορισμένους από αυτούς αξιολογούνται σημαντικά στην εισαγγελική πρόταση συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία καταδεικνύουν την εμπλοκή τους σε δολοφονικές και άλλες αξιόποινες ενέργειες.

3. Πως γίνεται παρότι όλα γίνονταν **προσχεδιασμένα έως και προεξαγγελμένα**, και με την έγκριση του αρχηγού και των περιφερειάρχων **να μην υπάρχουν ηθικοί αυτοουργοί** στη δολοφονία Φύσσα, στην επίθεση ενάντια σε συνδικαλιστές του Π.Α.Μ.Ε. στο Πέραμα, στην απόπειρα ανθρωποκτονίας σε βάρος Αιγυπτίων αλιεργατών στο Κερατσίνι και σε όλες τις άλλες πράξεις ;

4. Γιατί περιορίζεται η απόδοση ευθυνών μόνο στα εκτελεστικά όργανα και αφήνεται **στο απυρόβλητο η καθοδήγηση** και η πρόκληση των αποφάσεων για τέλεση εγκλημάτων παρά την πληθώρα του αποδεικτικού υλικού ;

5. Εάν αυτές οι συμπεριφορές, μεγάλο μέρος των οποίων στοχεύει αδιάκριτα εναντίον αορίστου αριθμού προσώπων επειδή έχει την ιδιότητα του αλλοδαπού, του μετανάστη, επειδή έχει μαύρο χρώμα στο δέρμα του ή είναι μουσουλμάνος, δεν έχουν χαρακτηριστικά τρομοκρατίας, **πώς είναι δυνατό ο χαρακτηρισμός αυτός να αποδίδεται** με τόση απύθμενη ευκολία έχει προσδώσει το χαρακτηρισμό

αυτό σε ομάδες αντιεξουσιαστών, που για πράξεις χαμηλής όχλησης, π.χ. ελεγχόμενες εκρήξεις αυτοσχέδιων εκρηκτικών μηχανισμών μικρότατης ισχύος, χωρίς κανένα κίνδυνο και βλάβη, έχουν παραπεμφθεί και αντιμετωπίσει διογκωμένες με το Π.Κ. 187Α ποινικές διώξεις ;

Εκατοντάδες τέτοιοι κατηγορούμενοι τα τελευταία δέκα χρόνια (από όταν τέθηκε σε ισχύ το Π.Κ. 187 Α) σαπίζουν στις φυλακές, είτε εξαντλώντας τα όρια του 18μηνου ως υπόδικοι (και συχνά αυθαίρετων διαδοχικών 18μηνων) είτε εκτίοντας πολύχρονες ποινές, εντελώς δυσανάλογες με τα αδικήματα τα οποία διέπραξαν, μόνο και μόνο επειδή δόθηκε ο χαρακτηρισμός της επιβαρυντικής περίπτωσης του άρθρου 187Α Π.Κ. και κυρίως γιατί ο ιδεολογικός και πολιτικός τους προσδιορισμός ανήκε στο «**άλλο άκρο**», αυτό της Αριστεράς και των αντιεξουσιαστών.

Είμαστε ακόμα υποχρεωμένοι να θυμίσουμε πόσες ηθικές αυτουργίες και πόσες απλές συνέργειες (με τη μορφή της ψυχικής συνδρομής, ελλείπει αποδεικτικών στοιχείων περί του αντιθέτου) έχουν αβασάνιστα αποδοθεί σε κατηγορουμένους (του «άλλου άκρου»), π.χ. δίκη για την υπόθεση 17Ν, ΕΛΑ, Επαναστατικού Αγώνα, ΣΠΦ κτλ.

Η πρόταση Ντογιάκου, συνεπώς :

- Οχι μόνο **δεν αποτελεί σκληρή αντιμετώπιση** του αστικού κράτους προς τη Χρυσή Αυγή, αλλά την ηπιότερη δυνατή.

- **Δεν εξαντλεί τα όρια της ατομικής ευθύνης** πολλών από τους κατηγορουμένους, παρά το κραυγαλέο άφθονο αποδεικτικό υλικό το οποίο περνάει μπροστά από τα χέρια του.

- **Παραλείπει πλήρως την εφαρμογή του άρθρου 187Α ΠΚ** τόσο για το χαρακτηρισμό της εγκληματικής οργάνωσης ως τρομοκρατικής, όσο και για την προσθήκη επιβαρυντικών περιστάσεων στις αξιόποινες πράξεις που έχουν διαπράξει τα μέλη της με την προτροπή και καθοδήγησή της.

- **Δεν αποτυπώνει την ιεραρχική σχέση** Αρχηγού - Περιφερειάρχων - Πυρηνάρχων - μελών και υποστηρικτών, την οποία παρουσιάζει ως πάγια και ακλόνητη στη **συναπόφαση και συνεκτέλεση** των αξιόποινων πράξεων τις οποίες αποδίδει.

- **Αφήνει ανοιχτό το παράθυρο**, ιδίως σε όσους προτείνει να παραπεμφθούν μόνο με τη διάταξη του Π.Κ. 187, δηλαδή τη συντριπτική πλειοψηφία των κατηγορουμένων και το σύνολο της ηγεσίας και των βουλευτών που προτείνει να παραπεμφθούν να μιλούν για φρονηματικές διώξεις και να ελπίζουν σε απαλλαγή τους με την τροποποίησή του.

5.ΚΑΙ «ΔΥΟ ΑΚΡΑ»

Δεν μπορούμε να παραλείψουμε την επισήμανση του **πολιτικού μηνύματος** που αποπνέει η παράλειψη του Π.Κ. 187Α. Προφανώς ο χαρακτηρισμός και η ρετσινιά του τρομοκράτη αποκλείεται από την Χ.Α. διότι επιφυλάσσεται αποκλειστικά στο αντίθετο στρατόπεδο. **Ο χαρακτηρισμός του τρομοκράτη ανήκει αποκλειστικά και μόνο στο «άλλο άκρο».** Οι ρατσιστές και οι ναζιστές, αν και οι παρακρατικές συμπεριφορές τους αποτελούν ορισμό της μαζικής τρομοκρατίας (στο μέτρο που μπορεί κανείς να την αποδώσει σε όποιον δεν διαθέτει κρατική εξουσία) επισήμως δεν χαρακτηρίζονται ως τέτοιοι με ότι αυτό σηματοδοτεί νομικά, αλλά και πολιτικά και επικοινωνιακά.

Η παραπάνω αντιμετώπιση με **δύο μέτρα και δύο σταθμά** ανταποκρίνεται πλήρως σε αυτό που η κυβερνητική πολιτική ονομάζει «**δύο άκρα**» και δεν χάνει ποτέ την ευκαιρία να διατυπώνει τη σχετική θεωρία, έτσι ώστε κάθε φορά που υπάρχει μία εγκληματική αξιόποινη δραστηριότητα από την πλευρά των ναζιστών και ρατσιστών να υπενθυμίζεται πάντα ότι υπάρχει και η Αριστερά και ο αντιεξουσιαστικός χώρος και να εξισώνονται συχνά οι δραστηριότητες των δύο αυτών χώρων. Πριν από την εμφάνιση της Χ.Α. υπήρχε μόνο το ένα άκρο, το αντικαπιταλιστικό κίνημα. Αυτό το «άκρο» και μόνο η κυβέρνηση και το σύστημα αισθάνονται και αντιμετωπίζουν πραγματικά ως αντίπαλό τους.

Δεν είναι τυχαίο ότι, ακόμα και λίγες μέρες μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, τη στιγμή που τα στελέχη της Χρυσής Αυγής οδηγούνταν επιτέλους να δώσουν λόγο στα δικαστήρια, ο Αντώνης Σαμαράς από τη Νέα Υόρκη **τους ταύτιζε** με όσους είναι αντίθετοι με το ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση και όσους ζητούν έξοδο από το ευρώ, δηλαδή **με την αριστερά**, λέγοντας ότι τα δύο άκρα δημιουργούν σοβαρά προβλήματα για τη δημοκρατία. Ήταν, βέβαια, η περίοδος των μυστικών συνομιλιών **Μπαλτάκου - Κασιδιάρη**, οι οποίες αποκαλύφθηκαν αργότερα και υπήρξαν αρκετά εύγλωττες όσον αφορά τις διασυνδέσεις και τον τρόπο με τον οποίο η Χρυσή Αυγή υποβοηθήθηκε από τη Νέα Δημοκρατία και λειτούργησε σαν συγκοινωνούν δοχείο της, ακόμη και την περίοδο των διώξεων.

Καθήκον του αντιφασιστικού κινήματος, των συνηγόρων πολιτικής αγωγής στη δίκη αυτή και της Αριστεράς γενικότερα είναι, χωρίς θεσμικές αυταπάτες, να αποκαλύψουν και μέσα στα δικαστήρια, αλλά κυρίως έξω από αυτά, για άλλη μια φορά την ευνοϊκή μεταχείριση της Χρυσής Αυγής από το αστικό κράτος, την **απομυθοποίηση της δήθεν σκληρής αντιμετώπισης** και την απαίτηση απαλλαγής της κοινωνίας από τις εγκληματικές τους πράξεις, το χέρι για τις οποίες όπλισε το ίδιο το κατεστημένο, του οποίου δήθεν παρουσιάζονται ως αντίπαλοι.

Και καθήκον της αριστεράς να **απογαλακτισθεί επιτέλους από τον ακαδημαϊκό αυτοματισμό της προσομοίωσης** με τον διωκόμενο και να αντιληφθεί ότι διωκόμενη είναι και θα εξακολουθεί να είναι η ίδια, και όποιος άλλος πραγματικά οδηγεί την κοινωνία στην αντικαπιταλιστική ανατροπή.

Η Χ.Α. δεν υπήρξε, ούτε είναι και τώρα ακόμα διωκόμενη σύμφωνα με αυτό που της αντιστοιχεί. Και θα δρούσε ακόμη ανενόχλητα και με τις ευλογίες του Σαμαρά και της κυβέρνησης όχι μόνο αν δεν είχε σηκώσει κεφάλι στο αφεντικό της, αλλά κυρίως αν μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, το αντιφασιστικό κίνημα δεν είχε πλημμυρίσει τους δρόμους. Και τον αντιφασιστικό αγώνα δεν τον εγκαταλείπουμε ούτε έξω, ούτε μέσα στα δικαστήρια. Αλλιώς τον παραδίδουμε στο κράτος. Αλλά το αστικό κράτος δεν είναι αντίπαλος του φασισμού, είναι η μήτρα που τον γεννάει. Βρίσκεται στο ίδιο άκρο μαζί του εναντίον μας. Δεν θα του κάνουμε τη χάρη να μπούμε στο περιθώριο για να βγει εκείνος.

Πηγή: aristeriantepithesi